

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2017. február 17.*ⁱ

„Szerződésen kívüli felelősség — A keresetlevél pontossága — Elévülés — Elfogadhatóság — Az Alapjogi Charta 47. cikke — Észszerű időn belüli határozathozatal — Vagyon kár — A meg nem fizetett bírság összege után járó kamatok — Bankgarancia-költségek — Okozati összefüggés”

A T-40/15. sz. ügyben,

a **Plásticos Españoles, SA (ASPLA)** (székhelye: Torrelavega [Spanyolország]),

az **Armando Álvarez, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország])

(képviselik őket kezdetben: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt és S. Moya Izquierdo, később: M. Troncoso Ferrer és S. Moya Izquierdo ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Unió**, képviseli az Európai Unió Bírósága (képviselik kezdetben: A. Placco, később J. Inghelram, Á. Almendros Manzano és P. Giusta, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. van Nuffel, F. Castilla Contreras és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Sachsa Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) alapjául szolgáló ügyekben a Törvényszék előtt lefolytatott eljárás időtartama miatt a felpereseket állítólagosan ért kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, I. Labucka, E. Bieliūnas (előadó), V. Kreuzschitz és I. S. Forrester bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. november 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A Törvényszék Hivatalához 2006. február 24-én benyújtott keresetleveleikben a felperesek – egyrészt a Plásticos Españoles, SA (ASPLA), másrészt pedig a Armando Álvarez, SA – külön-külön keresetet indítottak az [EUMSZ 101. cikk] alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 – „ipari zsákok”-ügy) 2005. november 30-án hozott C(2005) 4634 bizottsági határozat (a továbbiakban: C(2005) 4634 határozat) ellen. Keresetleveikben lényegében azt kérték, hogy a Törvényszék az őket érintő részében semmisítse meg e határozatot, vagy másodlagosan csökkentse a velük szemben kiszabott bírság összegét.
- 2 A 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítéletben (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítéletben (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) a Törvényszék e kereseteket elutasította.
- 3 2012. január 24-én benyújtott kérelmeikben a felperesek fellebbezést nyújtottak be a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) ellen.
- 4 A 2014. május 22-i ASPLA kontra Bizottság ítéletben (C-35/12 P, EU:C:2014:348) és a 2014. május 22-i Álvarez kontra Bizottság ítéletben (C-36/12 P, EU:C:2013:349) a Bíróság e fellebbezéseket elutasította.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 5 A Törvényszék Hivatalához 2015. január 27-én benyújtott keresetlevelükben a felperesek a jelen keresetet terjesztették elő az Európai Unió Bírósága vagy az Európai Bizottság által képviselt Európai Unióval szemben.
- 6 A Törvényszék Hivatalához 2015. április 9-én, illetve 21-én benyújtott külön beadványaikkal az Európai Unió Bírósága és a Bizottság a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.
- 7 A 2015. április 27-i végzésben a harmadik tanács elnöke a Bizottság kérelmére felfüggesztette a jelen ügyben folyó eljárást addig, amíg a Bíróság a C-71/15. P. sz., Bíróság kontra Kendrion ügyben az eljárást befejező határozatot nem hoz.
- 8 A 2015. december 18-i Bíróság kontra Kendrion végzéssel (C-71/15 P, nem tették közzé, EU:C:2015:857) az ügyet törölték a Bíróság nyilvántartásából.
- 9 A jelen ügyben való eljárás folytatását követően a Törvényszék 2016. február 17-én a kibővített harmadik tanács elé utalta az ügyet.
- 10 A felperesek részleges elállását követően a 2016. március 4-i ASPLA és Armando Álvarez kontra Európai Unió végzéssel (T-40/15, nem tették közzé, EU:T:2016:133) a Bizottságot mint az Unió képviselőjét törölték a jelen ügyből.
- 11 2016. március 11-én a Bizottság a Törvényszék Hivatalához benyújtott beadványában kérte, hogy az Európai Unió Bírósága kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 12 2016. március 14-én az Európai Unió Bírósága ellenkérelmet nyújtott be.

- 13 2016. április 4-én a Törvényszék úgy határozott, hogy második beadványváltásra nincs szükség. Egyébiránt a Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében felkérte az Európai Unió Bíróságát arra, közölje, hogy kérte és megkapta-e a felperesek és a Bizottság ahhoz való hozzájárulását, hogy benyújthasson bizonyos, az ellenkérelem mellékleteiben foglalt dokumentumokat, amelyek a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) alapjául szolgáló ügyre (a továbbiakban: T-76/06. sz. ügy) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) alapjául szolgáló ügyre (a továbbiakban: T-78/06. sz. ügy) vonatkoztak.
- 14 2016. április 19-én az Európai Unió Bírósága válaszolt a fenti 13. pontban említett kérdésre. Kérte, hogy a Törvényszék elsődlegesen állapítsa meg azt, hogy az Európai Unió Bíróságának nem kell kérnie és megkapnia a felperesek és a Bizottság ahhoz való hozzájárulását, hogy benyújthassa a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyre vonatkozó dokumentumokat, másodlagosan pedig azt, hogy e hozzájárulást a felperesek és a Bizottság hallgatólagosan megadták. Harmadlagosan az Európai Unió Bírósága kérte, hogy válaszát kezeljék arra irányuló pervezető intézkedés iránti kérelemként, hogy a Törvényszék rendelje el a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy eljárási iratait képező dokumentumok és különösen az ellenkérelemhez csatolt dokumentumok jelen kereset keretében történő benyújtását.
- 15 2016. április 25-én a Törvényszék kibővített harmadik tanácsának elnöke úgy határozott, hogy először is az ügyiratokból eltávolítja azokat a dokumentumokat, amelyek a jelen ügyben benyújtott ellenkérelem mellékleteiben szerepeltek, és a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyre vonatkoztak. E döntését egyrészt azzal indokolta, hogy az Európai Unió Bírósága nem kérte és nem is kapta meg a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben részt vevő felek ahhoz való hozzájárulását, hogy benyújthassa az említett dokumentumokat, másrészt pedig azzal, hogy az Európai Unió Bírósága az eljárási szabályzat 38. cikkének (2) bekezdése alapján nem kérte az említett ügyek iratanyagába való betekintést. Másodszor a Törvényszék kibővített harmadik tanácsának elnöke az eljárási szabályzat 88. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy felkéri a felpereseket arra, hogy foglaljanak állást az Európai Unió Bírósága által a fenti 14. pontban említett 2016. április 19-i válaszában harmadlagosan előterjesztett pervezető intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatban.
- 16 A 2016. április 28-i ASPLA és Armando Álvarez kontra Európai Unió végzésben (T-40/15, nem tették közzé) a Törvényszék kibővített harmadik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság arra vonatkozó kérelmének, hogy az Európai Unió Bírósága kérelmeinek támogatása végett beavatkozhatson, és kifejtette, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 116. cikkének 6. §-ában foglalt jogok illetik meg a Bizottságot.
- 17 A felperesek által kellően megindokolt kérelem benyújtását követően 2016. május 2-án a Törvényszék engedélyezte számukra válasz benyújtását.
- 18 2016. május 10-én a felperesek állást foglaltak a fenti 15. pontban említett, pervezető intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatban. E tekintetben kiemelték, hogy nem ellenzik, hogy a Törvényszék – ha célszerűnek ítéli meg – elfogadja az említett pervezető intézkedést.
- 19 2016. május 31-én a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügy előkészítése és elbírálása az ügy tárgyára tekintettel szükségessé teszi a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy iratanyagának a Törvényszék rendelkezésére bocsátását. Így az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében a Törvényszék úgy határozott, hogy a jelen ügy iratanyagához csatolja a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy iratanyagát.
- 20 2016. június 13-án a felperesek választ terjesztettek elő.
- 21 Az Európai Unió Bírósága 2016. június 17-én kérte a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy iratanyagának kézbesítését.

- 22 2016. július 25-én az Európai Unió Bírósága viszonz választ nyújtott be.
- 23 2016. szeptember 23-án a Törvényszék kérdést intézett a felperesekhez, és bizonyos dokumentumok benyújtására hívta fel őket. A felperesek e felhívásoknak a 2016. október 10-i levelükkel eleget tettek.
- 24 A Törvényszék a 2016. november 24-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 25 A felperesek képviselője a Törvényszék Hivatalához 2016. december 6-án benyújtott levelében tájékoztatta a Törvényszéket arról, hogy az egyik szóbeli kérdésre adott, a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített egyik válasza hibát tartalmaz.
- 26 A 2016. december 16-i végzésével a Törvényszék újból megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát. 2016. december 19-én csatolták az ügyirathoz a felperes fenti 25. pontban említett levelét.
- 27 2016. december 21-én az Európai Unió Bírósága benyújtotta észrevételeit a fenti 25. pontban említett levélre.
- 28 A 2017. január 9-i végzésével a Törvényszék lezárta az eljárás szóbeli szakaszát.
- 29 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- az Európai Unió Bíróságát kötelezze arra, hogy a Törvényszék által az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke második bekezdésének megsértése következtében a felpereseknek okozott kár megtérítéseként fizessen 3 495 038,66 eurót, amely összeget a kereset benyújtásának időpontjától kezdődően az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveleteire alkalmazott kamatlábat két százalékponttal meghaladó mértékű kiegyenlítő és késedelmi kamat terhel;
 - az Európai Unió Bíróságát kötelezze a költségek viselésére.
- 30 A Bizottság által támogatott Európai Unió Bírósága azt kéri, hogy a Törvényszék:
- elsődlegesen nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak, vagy ennek hiányában a 2010. január 27. előtt bekövetkezett károk tekintetében részben elfogadhatatlannak;
 - másodlagosan az állítólagos vagyoni károk megtérítése iránti kérelmet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

- 31 Az Európai Unió Bírósága két elfogadhatatlansági kifogást hoz fel, amelyek közül az első a keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiányán, a második pedig az állítólagos vagyoni kár megtérítése iránti kérelem elévülésén alapul.

Az elsődlegesen előterjesztett, a keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogásról

- 32 Az Európai Unió Bírósága előadja, hogy a keresetet összességében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel a keresetlevél nem egyértelmű és nem pontos az ASPLA-t és az Armando Álvarezt külön-külön ért kár tekintetében.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése szerint – együttesen értelmezve ezen alapokmány 53. cikkének első bekezdésével és az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjával – a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és azt, hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül elbírálhassa a keresetet. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon. Közelebbről e követelmények kielégítése végett a valamely uniós intézmény által okozott állítólagos károk megtérítésére irányuló keresetlevélnek tartalmaznia kell azokat az elemeket, amelyek azonosíthatóvá teszik a felperes által az intézménnyel szemben kifogásolt magatartást, és azokat az okokat, amelyek alapján a felperes úgy ítéli meg, hogy okozati összefüggés áll fenn a magatartás és az általa állítólagosan elszenvedett kár között, valamint tartalmaznia kell e kár jellegét és nagyságát (lásd: 2015. október 7-i Accorinti és társai kontra EKB ítélet, T-79/13, EU:T:2015:756, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A jelen esetben először is igaz, hogy – amint azt az Európai Unió Bírósága megjegyezte – a kereseti kérelmek az átfogóan felbecsült kár megtérítése iránti kérelmet tartalmaznak.
- 35 A keresetlevélből és az ahhoz mellékelt dokumentumokból mindazonáltal kitűnik, hogy a keresetet az ASPLA és az Armando Álvarez együtt nyújtotta be. Egyébként a keresetlevélben megfogalmazott kereseti kérelmek – a kereset tartalmára tekintettel értelmezve – azon vagyoni kár megtérítésére irányulnak, amely az észszerű időn belüli határozathozatal tiszteletben tartásával kapcsolatos követelmények (a továbbiakban: észszerű időn belüli határozathozatal) T-76/06. és T-76/06. sz. ügyben történt állítólagos megsértése miatt az ASPLA-t, illetve az Armando Álvarezt érte.
- 36 Egyébként az egyes felpereseket ért kár meghatározását illetően ki kell emelni, hogy e kérdés az általuk benyújtott bizonyítékok vizsgálatát igényli, és ezért a jelen kereset megalapozottságának értékelése körébe tartozik. Mindenesetre az ügy irataiból az következik, hogy a felperesek benyújtották az őket külön-külön ért kár meghatározásához szükséges bizonyítékokat.
- 37 Másodsorban igaz, hogy egyfelől a felperesek azt állítják, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az eljárás időtartama 24 hónappal, illetve 28 hónappal meghaladta az észszerű időn belüli határozathozatalt, mivel mindkét ügyben 2011. január 14-én közölték velük a tárgyalás időpontját, és nem a viszonyválasznak a Bizottság általi benyújtását követő két éven belül, azaz 2009. február 12-én, illetve 2008. október 6-án.
- 38 Másfelől a felperesek azt állítják, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyekben az észszerű időn belüli határozathozatal átlagos túllépése 25,5 hónap, és a kárukat a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben, valamint a 2014. május 22-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (C-35/12 P, EU:C:2014:348) és a 2014. május 22-i Armando Álvarez kontra Bizottság ítélet (C-36/12 P, EU:C:2014:349) alapjául szolgáló ügyekben az eljárások során általuk kifizetett teljes összegben alapuló, egyszerű időarányos számítás alapján becsülték meg.
- 39 Meg kell azonban jegyezni, hogy az Európai Unió Bírósága ellenkérelmében az elévülésre alapított elfogadhatatlansági kifogást hozott fel. Egyébiránt vitatja a hivatkozott észszerű időn belüli határozathozatal megsértésének fennállását, valamint e sérelem terjedelmét. Vitatja továbbá az

állítólagos kár fennállását, valamint annak terjedelmét. Ezenfelül azt állítja, hogy az okozati összefüggés nem áll fenn. Végül a tárgyaláson az Európai Unió Bírósága a felperesek által a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válasszal kapcsolatban állást tudott foglalni, amely válaszban a felperesek megjelölték azt az időpontot, amikortól kezdve káruk merült fel mind a T-76/06., mind pedig a T-78/06. sz. ügyben.

- 40 Ebből következik, hogy a felperesek szolgáltatták az általuk külön-külön elszenvedett kár meghatározásához szükséges bizonyítékokat, és hogy az Európai Unió Bírósága ismertetni tudta a védekezéshez szükséges érveit, a tárgyaláson is. Egyébiránt ezen információk lehetővé teszik a Törvényszék számára a határozathozatalt.
- 41 Az első elfogadhatatlansági kifogást tehát el kell utasítani.

A másodlagosan felhozott és az állítólagos vagyoni kár megtérítése iránti kérelem elévülésére alapított elfogadhatatlansági kifogásról

- 42 Az Európai Unió Bírósága azzal érvel, hogy a kereset elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az a jelen kereset benyújtását megelőzően több mint öt évvel, azaz 2010. január 27-ét megelőzően keletkezett kár megtérítésére irányul.
- 43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikke, amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, a következőképpen rendelkezik:

„A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben az Unió elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével az Unió megfelelő intézményéhez fordult. [...]”

- 44 Az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy az elévülés célja az, hogy összhangot teremtsen a károsult jogainak védelme és a jogbiztonság elve között. Az elévülési időt többek között az állítólagosan kárt elszenvedő fél számára az esetleges keresetindításhoz szükséges információk összegyűjtéséhez, valamint az e kereset alátámasztására felhozható tények ellenőrzéséhez szükséges idő figyelembevételével határozták meg (2012. november 8-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 33. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2002. július 18-i Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi kontra Bizottság végzés, C-136/01 P, EU:C:2002:458, 28. pont).
- 45 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint az elévülési időt akkortól kell számítani, amikortól a kártérítési kötelezettség feltételei fennállnak (lásd: 2012. november 8-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 46 Igaz, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az elévülésre nem lehet kifogásként hivatkozni a kárt elszenvedő azon féllel szemben, aki csak utólagosan szerezhetett tudomást a károkozó eseményről, és aki így nem rendelkezhetett észszerű határidővel a keresetlevelének vagy kérelmének az elévülési idő lejárta előtti benyújtására. Azok a feltételek azonban, amelyekről az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében foglalt kártérítési kötelezettség függ, és ennél fogva azok az elévülési szabályok, amelyek az említett károk megtérítésére irányuló keresetekre vonatkoznak, kizárólag szigorúan objektív szempontokon alapulhatnak (lásd: 2012. november 8-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 35. és 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

- 47 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kár ténylegességének a kárt elszenvedő fél általi szubjektív értékelése nem vehető figyelembe annak meghatározásakor, hogy mikor kezdődik meg az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló kereset elévülési ideje (lásd: 2012. november 8-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ítélet, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. február 28-i Inalca és Cremonini kontra Bizottság ítélet, C-460/09 P, EU:C:2013:111, 70. pont).
- 48 A jelen ügyben hangsúlyozni kell, hogy „az Unió elleni” jelen „eljárás” megindítására „okot adó esemény” egy olyan eljárási szabálytalanság, amely abban nyilvánult meg, hogy valamelyik uniós bíróság állítólag figyelmen kívül hagyta az észszerű időn belüli határozathozatalt. Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikkében előírt ötéves elévülési idő kezdő időpontjának megállapításakor tehát figyelembe kell venni e körülményt. Közelebbről az elévülési idő nem kezdődhet meg olyan időpontban, amikor a káresemény még folytatódik, és e határidő kezdő időpontját olyan időpontban kell megállapítani, amikor a káresemény teljes mértékben konkretizálódott.
- 49 Így konkrétan az észszerű időn belüli határozathozatal esetleges figyelmen kívül hagyása miatt állítólag elszenvedett kár megtérítése iránti kártérítési kereset esetén az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikkében előírt ötéves elévülési idő kezdő időpontját, amennyiben határozat vetett véget a vitatott késedelmes határozathozatal idejének, abban az időpontban kell meghatározni, amikor e határozatot meghozták. Ezen időpont ugyanis olyan konkrét időpontnak minősül, amelyet objektív kritériumok alapján állapítottak meg. Ezen időpont biztosítja a jogbiztonság elvének tiszteletben tartását, és lehetővé teszi a felperesek jogainak védelmét.
- 50 A jelen ügyben a felperesek azon kár megtérítését kérik, amely állítólag a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való határozathozatal időtartama miatt érte őket. Ezen ügyeket a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) zárta le. Az elévülési idő tehát 2011. november 16-án kezdődött.
- 51 Egyébiránt a felperesek a jelen ügyben keresetet nyújtottak be, és így megszakították az elévülési időt 2015. január 27-én, azaz az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikkében előírt ötéves határidő lejártát megelőzően. A jelen kereset tehát nem évült el.
- 52 A fentiekre tekintettel a második elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 53 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében Szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.
- 54 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 340. cikk második bekezdéséből kitűnik, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása és a kártérítéshez való jog érvényesítése több feltétel együttes fennállásától függ, amely feltételek nevezetesen az intézményeknek felrótt magatartás jogellenességére, a kár bekövetkezésére, valamint az e magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkoznak (1982. szeptember 29-i Oleifici Mediterranei kontra EGK ítélet, 26/81, EU:C:1982:318, 16. pont; 2008. szeptember 9-i FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 106. pont).
- 55 Amennyiben e feltételek egyike nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani anélkül, hogy szükséges lenne az Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó többi feltételt megvizsgálni (1999. október 14-i Atlanta kontra Európai Közösség ítélet, C-104/97 P, EU:C:1999:498, 65. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1994. szeptember 15-i KYDEP kontra Tanács és Bizottság ítélet,

C-146/91, EU:C:1994:329, 81. pont). Ezenkívül az uniós bíróság nem köteles e feltételeket egy adott sorrendben vizsgálni (2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 42. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13. pont).

- 56 A jelen ügyben a felperesek először is előadják, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben lefolytatott eljárás időtartama sértette az észszerű időn belüli határozathozatalt. Másodszor azt állítják, hogy e jogsértés olyan vagyoni kárt okozott a számukra, amelyet meg kell téríteni.

Az észszerű időn belüli határozathozatalknak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben történt állítólagos megsértéséről

- 57 A felperesek azzal érvelnek, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás időtartama sértette az észszerű időn belüli határozathozatalt, ami megvalósítja egy olyan uniós jogi szabály kellően súlyos megsértését, amelynek célja az, hogy az egyének számára jogokat keletkeztessen. Konkrétan azt állítják, hogy e jogsértést bizonyítja a 2013. november 26-i Kendrion kontra Bizottság ítélet (C-50/12 P, EU:C:2013:771) és a 2013. november 26-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Hozzáfűzik, hogy egyfelől a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügynek, másfelől a 2011. november 16-i Kendrion kontra Bizottság ítélet (T-54/12, nem tették közzé, EU:T:2011:667), a 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet (T-72/06, nem tették közzé, EU:T:2011:671) és a 2011. november 16-i Sachsa Verpackung kontra Bizottság ítélet (T-79/06, nem tették közzé, EU:T:2011:674) alapjául szolgáló ügyeknek ugyanaz volt a tárgyük (ugyanaz a bizottsági határozat), hasonló tényállás és jogcím (ugyanaz a kartell) jellemezte, és azonos vagy nagyon hasonló eljárásjogi körülmények merültek fel.

- 58 Azt állítják, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az eljárás szóbeli szakaszát a viszonyválasznak a Bizottság általi benyújtását követő két éven belül, azaz 2009. február 12-én, illetve 2008. október 6-án meg kellett volna nyitni. Márpedig a tárgyalás időpontját csak 2011. január 14-én közölték velük. Ebből azt a következtetést vonják le, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az eljárás 24, illetve 28 hónappal meghaladta a határozathozatal észszerű határidejét.

- 59 Az Európai Unió Bírósága vitatja ezen állításokat. Először is, kizárólag a Törvényszék rendelkezik ugyanis hatáskörrel a jelen kereset elbírálására, és nem lehet a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyre alkalmazni a Bíróság által a 2013. november 26-i Kendrion kontra Bizottság ítéletből (C-50/12 P, EU:C:2013:771) és a 2013. november 26-i Gascogne kontra Bizottság ítéletből (C-58/12 P, EU:C:2013:770) levont következtetéseket. Másodszorban a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt időszak csupán 17 hónappal, illetve 21 hónappal haladta meg a Törvényszék előtt a versenyjog alkalmazásával kapcsolatos ügyekben 2007 és 2010 között lefolytatott eljárások e szakaszának átlagos időtartamát. Egyébként a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás teljes időtartama csupán 15 hónappal haladta meg a Törvényszék előtt a versenyjog alkalmazásával kapcsolatos ügyekben 2006 és 2015 között lefolytatott eljárások megállapított átlagos időtartamát. Harmadszorban a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyet összetettnek kell minősíteni. Negyedszorban figyelembe kell venni azt, hogy az Európai Unió Bírósága Európában, sőt az egész világon egyedülálló módon többnyelvű környezetben működik. Egyebekben a C(2005) 4634 határozat ellen indított keresetekkel kapcsolatos tizenöt ügy hat különböző nyelven folyt. Ötödszörben figyelembe kell venni a bírák megbízatásának korlátozott időtartamát, valamint azon tanács egyik tagjának hosszú betegségét, amelyhez a szóban forgó két ügyet utalták. Hatodszorban a felperesek magatartása nem volt teljesen semleges a késelem T-76/06. és T-78/06. sz. ügyben való növekedése szempontjából.

- 60 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Charta 47. cikkének második bekezdése többek között akként rendelkezik, hogy „[m]indenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja”.

- 61 E jogot – amelynek létezése az Alapjogi Charta hatálybalépését megelőzően az uniós jog általános elveként került megállapításra – alkalmazhatónak ítélték a Bizottság határozata elleni bírósági kereset keretében (lásd: 2009. július 16-i Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland kontra Bizottság ítélet, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 178. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az eljárás 2006. február 24-én kezdődött, amikor mindegyik felperes keresetlevelet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, és a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672), illetve a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetésével ért véget. Így az eljárás időtartama mindkét ügyben megközelítőleg 5 év és 9 hónap volt.
- 63 Márpedig a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy iratainak részletes vizsgálatából következik, hogy az eljárás időtartama egyik ügyben sem igazolható ezen ügyek sajátos körülményeivel.
- 64 Először is rá kell mutatni arra, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy a versenyszabályokba ütköző jogsértés fennállásával kapcsolatos jogvitákra vonatkozott, és hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a gazdasági szereplőket megillető jogbiztonság alapvető követelménye, valamint a belső piacon a torzulásmentes verseny biztosításának célja nagy jelentőséggel bír nemcsak maga a felperes és versenytársai, hanem harmadik személyek számára is az érintett személyek nagy száma és a szóban forgó pénzügyi érdekek miatt (2009. július 16-i Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland kontra Bizottság ítélet, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 186. pont).
- 65 Másodszor meg kell állapítani, hogy a T-76/06. sz. ügyben körülbelül 3 év és 10 hónap, azaz 46 hónap telt el egyrészt az eljárás írásbeli szakaszának vége, azaz a Bizottság viszonzásának 2007. február 16-i benyújtása, másrészt pedig az eljárás szóbeli szakaszának 2010. november 23-i megnyitása között. Emellett a T-78/06. sz. ügyben körülbelül 4 év és 2 hónap, azaz 50 hónap telt el egyrészt az eljárás írásbeli szakaszának vége, azaz a Bizottság viszonzásának 2006. október 9-i benyújtása, másrészt pedig az eljárás szóbeli szakaszának 2010. november 23-i megnyitása között.
- 66 Ezen időszak alatt végzik el többek között a felek érveinek összefoglalását, az ügyek előkészítését, a jogviták ténybeli és jogi elemzését, valamint az eljárás szóbeli szakaszának előkészítését. Így ezen időszak időtartama különösen a jogvita bonyolultságától, valamint a felek magatartásától és közbenső eljárási kérdések felmerülésétől függ.
- 67 A jogvita bonyolultságát illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott bizottsági határozat ellen benyújtott keresetekre vonatkozott.
- 68 Márpedig, amint a T-76/06., illetve a T-78/06. sz. ügy iratanyagából kitűnik, a versenyjog Bizottság általi alkalmazására vonatkozó keresetek más típusú ügyekhez képest nagyobb fokú bonyolultságot mutatnak, figyelemmel különösen a megtámadott határozat hosszára, az iratanyag terjedelmére, és annak szükségességére, hogy részletesen értékeljenek számos összetett tény, amely tények időben és térben gyakran kiterjedtek.
- 69 Így az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása közötti 15 hónapos időtartam főszabály szerint megfelelő időtartamnak minősül a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügghöz hasonló, a versenyjog alkalmazására vonatkozó ügyek elbírálása tekintetében.
- 70 Ezt követően figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a C(2005) 4634 határozat ellen több keresetet is benyújtottak.

- 71 A Bizottság által az uniós versenyjog alapján elfogadott ugyanazon határozattal szemben benyújtott keresetek ugyanis főszabály szerint párhuzamos elbírálást tesznek szükségessé, még akkor is, ha e kereseteket nem egyesítették. E párhuzamos elbírálást különösen az említett keresetek egymással való összefüggése, valamint annak szükségessége indokolja, hogy a keresetek elemzése és az azokra adandó válasz során biztosítsák a koherenciát.
- 72 Így az összefüggő ügyek párhuzamos elbírálása igazolhatja az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt időszak további összefüggő ügyenként egy hónappal való meghosszabbodását.
- 73 A jelen ügyben a C(2005) 4634 határozat ellen tizenöt keresetet nyújtottak be. Azonban egyrészt az egyik felperes elállt az e határozat ellen benyújtott keresetétől (2006. július 6-i Cofira-Sac kontra Bizottság végzés, T-43/06, nem tették közzé, EU:T:2006:192). Másrészt a C(2005) 4634 határozat ellen benyújtott két kereset a 2010. szeptember 13-i Trioplast Wittenheim kontra Bizottság ítélet (T-26/06, nem tették közzé, EU:T:2010:387) és a 2010. szeptember 13-i Trioplast Industrier kontra Bizottság ítélet (T-40/06, EU:T:2010:388) meghozatalához vezetett.
- 74 E körülmények között a C(2005) 4634 határozat ellen benyújtott keresetek tárgyát képező tizenkét másik ügy elbírálása igazolta a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás 11 hónappal való meghosszabbodását.
- 75 Következésképpen az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása közötti 26 hónapos (15 hónap plusz 11 hónap) időtartam elvileg megfelelő lett volna a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy elbírálásához.
- 76 Ami a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben a felek magatartását és a közbenső eljárási kérdések felmerülését illeti, az egyes ügyekben folytatott eljárások írásbeli szakaszának vége és az eljárások szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt időt egyáltalán nem befolyásolta ilyen magatartás vagy ilyen közbenső kérdések felmerülése.
- 77 Végül figyelembe kell venni azon körülményt, hogy a C(2005) 4634 határozatban a Bizottság egyetemlegesen szabta ki a bírságot a felperesekre, azzal az indokkal, hogy az Armando Álvarez az ASPLA tőkéjében 98,6%-os részesedéssel rendelkezett, és az előbbi társaság feltehetően meghatározó befolyást gyakorolt a második társaság felett. Az Armando Álvarez ezért kérte a T-78/06. sz. ügyben indított keresetében a C(2005) 4634 határozat azon részében történő megsemmisítését, amennyiben az említett határozatban megállapított jogsértésért fennálló felelősséget neki tudta be.
- 78 Ebből következik, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy különösen szoros összefüggést mutat, és hogy ezen összefüggés igazolja, hogy a T-78/06. sz. ügyet a T-76/06. sz. ügygel együtt, ugyanolyan ritmusban kezeljék. Noha a T-78/06. sz. ügyben az eljárás írásbeli szakaszát négy hónappal korábban fejezték be, mint a T-76/06. sz. ügyben, a T-78/06. sz. ügyben nem kezdhették meg az eljárás szóbeli szakaszát az eljárás szóbeli szakasza T-76/06. sz. ügyben való megkezdésének időpontja előtt.
- 79 Egyebekben, amint a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy irataiból következik, az ezen ügyekkel megbízott tanács 2010. november 23-án támogatta ezen ügyeknek az eljárás szóbeli szakasza céljából történő egyesítését, a két ügy felei által benyújtott észrevételek sérelme nélkül. A felperesek a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy esetleges egyesítésére vonatkozó észrevételeikben mindannyian kifejtették, hogy nem látják semmilyen akadályát ezen egyesítésnek, ha a Törvényszék megítélése szerint az hozzájárulhat az eljárás hatékonyságához. A Bizottság azonban ellenezte ezen egyesítést, amelyet a Törvényszék végül nem rendelt el.
- 80 Ezért a T-76/16. és a T-78/16. sz. ügy közötti különösen szoros összefüggés igazolta az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt időszak további négy hónappal való meghosszabbodását a T-78/06. sz. ügyben.

- 81 Következésképpen a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügy sajátos körülményeire tekintettel a T-76/06. sz. ügyben az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt 46 hónapos időtartamból, valamint a T-78/06. sz. ügyben az eljárás írásbeli szakaszának vége és az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása között eltelt 50 hónapos időtartamból kitűnik, hogy mindkét ügyben 20 hónapot kitevő igazolatlan tétlenségi időszak következett be.
- 82 Harmadszor a T-76/06., illetve a T-78/06. sz. ügy iratanyagának vizsgálata nem fedett fel egyetlen olyan körülményt sem, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy egyrészt a keresetlevelek benyújtásának időpontja és a viszonzválaszok benyújtásának időpontja, másrészt pedig az eljárás szóbeli szakaszának megnyitása és a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672), illetve a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetése között igazolatlan tétlenségi időszak következett volna be.
- 83 Ebből következik, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás, amely a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetésével ért véget, sérti az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdését, mivel 20 hónappal meghaladta az észszerű időn belüli határozathozatalt, ami megvalósítja egy olyan uniós jogi szabály kellően súlyos megsértését, amelynek célja az, hogy az egyének számára jogokat keletkeztessen.

Az állítólagos vagyoni kárról és a feltételezett okozati összefüggésről

- 84 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon kárnak, amelynek megtérítését az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló kereset keretében kérik, ténylegesnek és biztosnak kell lennie, amit a felperesnek kell bizonyítania (lásd: 2006. november 9-i Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, C-243/05 P, EU:C:2006:708, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A felperesnek kell meggyőző bizonyítékokkal szolgálnia mind az általa hivatkozott kár fennállását, mind pedig annak nagyságát illetően (lásd: 1997. szeptember 16-i Blackspur DIY és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az okozati összefüggésre vonatkozóan az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében felállított feltétel az intézmények magatartása és a kár közötti, kellően közvetlen okozati összefüggés fennállására vonatkozik (2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 53. pont; 2005. december 14-i Beamglow kontra Parlament és társai ítélet, T-383/00, EU:T:2005:453, 193. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1979. október 4-i Dumortier és társai kontra Tanács ítélet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 és 45/79, EU:C:1979:223, 21. pont). A felrótt magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállását a felperesnek kell bizonyítania (lásd: 1998. szeptember 30-i Coldiretti és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-149/96, EU:T:1998:228, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 A jelen esetben a felperesek a keresetlevélben először is azt állítják, hogy vagyoni kár érte őket, amely azon veszteségből következett, hogy egyfelől meg kellett fizetniük a C(2005) 4634 határozatban velük szemben kiszabott bírság összege után járó kamatokat az eljárás túlzott, átlagosan 25,5 hónapos időtartamára (a továbbiakban: a bírságösszeg kamatai), másfelől ugyanezen túlzott időtartama alatt fizetniük kellett az azért létesített bankgaranciával kapcsolatos költségeket, hogy ne kelljen rögtön megfizetniük a bírság összegét (a továbbiakban: bankgarancia-költségek). E kárt a 2006. február 20. és 2014. augusztus 1-je között megfizetett bankgarancia-költségeken, valamint a bírságösszeg 2006. március 15. és 2014. július 22. között megfizetett kamatain alapuló, egyszerű időarányos számítás alapján kell meghatározni.

- 87 Másodsor a felperesek állítása szerint nyilvánvaló az állítólagos kár és az észszerű időn belüli határozathozatal állítólagos elmulasztása közötti okozati összefüggés. Ugyanis, ha nem sértették volna meg az észszerű határidőt a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben, a felpereseknek nem kellett volna 25,5 hónapon keresztül fizetniük a bírságösszeg kamatait és a bankgarancia-költségeket.
- 88 Az Európai Unió Bírósága először is vitatja a felpereseknek az őket ért vagyoni kárral kapcsolatos állításait.
- 89 Elsőként azt állítja, hogy a bírságösszeg kamatai és a bankgarancia-költségek nem minősíthetők kárnak. E bírságösszeg kamatai ugyanis egyfelől annak ellentételezésére szolgálnak, hogy a Bizottság nem rendelkezhetett olyan összeggel, amellyel joga lett volna rendelkezni, és a felperesek jogalap nélkül gazdagodnának, ha e kamatoknak megfelelő összegű kártérítésben részesülnének. Másfelől a bankgarancia-költségek a felperesek által azon lehetőség ellentételezésére szabadon vállalt teher, amelyet azért biztosítottak számukra, hogy ne kelljen rögtön megfizetniük a bírság összegét. Így amennyiben e teher előny szerzését jelenti, semmiképpen nem tekinthető úgy, hogy szigorú értelemben vett kárról van szó.
- 90 Másodlagosan az Európai Unió Bírósága azt állítja, hogy a felperesek által az állítólagos vagyoni kárak kiszámítására alkalmazott módszer helytelen, és nem teszi lehetővé annak számszerűsítését. Egyfelől a felperesek által végzetthez hasonló, arányos számítás nem teszi lehetővé azon költségrészek kiszámítását, amelyek az indokolatlan késedelemnek megfelelő időszakra tudhatók be. Másfelől a felperesek által a kárak számszerűsítésére felhasznált bizonyítékok nem olyan jellegűek, amelyek lehetővé tennék számukra a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás során felmerült állítólagos késedelemről eredő hipotetikus kár kiszámítását. Az eljárás során felmerült indokolatlan késedelemről következően általuk elszenvedett hipotetikus kár fennállásának értékeléséhez ugyanis össze kellett volna hasonlítani azon költségeket, amelyeket ténylegesen viselniük kellett a bírság kifizetése érdekében, és azon hipotetikus kiadásokat, amelyeket akkor kellett volna viselniük, ha az eljárás során nem merült volna fel a késedelem, és korábban fizették volna meg a bírságot. Márpedig nagyon valószínű, hogy e körülményekre tekintettel kedvezőbb a vállalkozás számára a bírság megfizetésének elhalasztása, még ha e későbbre halasztott fizetés azon kötelezettséggel is jár, hogy olyan rögzített mértékű kiegészítő kamatokat kell fizetnie, mint a Bizottság által megállapított 3,56%-os kamatláb. Az Európai Unió Bírósága viszonválaszában hozzáfűzi, hogy a későbbre halasztott fizetés jellegénél fogva előnyt jelent, és az említett előny fennáll a jelen esetben.
- 91 Másodsorban az Európai Unió Bírósága azt állítja, hogy nincs kellően közvetlen okozati összefüggés egyrészt a bankgarancia-költségek és a bírságösszeg utáni kamatok megfizetéséből eredő állítólagos vagyoni kár, másrészt pedig az észszerű időn belüli határozathozatal állítólagos elmulasztása között. A vagyoni kár ugyanis a felperesek azon saját választásából eredt, hogy nem fizetik meg a bírságot a C(2005) 4634 határozatban előírt határidőben, noha e határozat végrehajtható okiratnak minősült. A felperesek választási lehetősége fennállt abban az időpontban, amikor úgy határoztak, hogy bankgaranciát létesítenek, továbbá azon teljes időszakban is, amikor fenntartották az említett bankgaranciát.

– *Előzetes észrevételek*

- 92 Hangsúlyozni kell, hogy a C(2005) 4634 határozat 2. cikke kimondta, hogy az e határozatban kiszabott bírságokat a határozat közzétételétől számított három hónapos határidőn belül meg kell fizetni. Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL 2002. L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.) 86. cikke alapján e határozat 2. cikke előírta, hogy e három

hónapos határidő lejártát követően automatikusan fel kell számítani az EKB által az említett határozat elfogadása hónapjának első napján a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan alkalmazott mértékű, három és fél százalékponttal növelt, azaz 5,56%-os kamatokat.

- 93 Az EUMSZ 299. cikk első bekezdésének megfelelően a C(2005) 4634 határozat végrehajtható okiratnak minősült, mivel a 2. cikkében a felperesekkel szemben pénzügyi kötelezettséget írt elő. Az e határozat ellen az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset nem kérdőjelezte meg az említett határozat végrehajtható jellegét, mivel az EUMSZ 278. cikk értelmében az Európai Unió Bíróságához benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatályuk.
- 94 Amikor a Bizottság közölte a C(2005) 4634 határozatot a felperesekkel, közölte velük, hogy ha a Törvényszék vagy a Bíróság előtt eljárást indítanak, semmilyen beszédési intézkedésre nem kerül sor addig, amíg az ügy folyamatban van, amennyiben a fizetési határidő lejártának napjáig két feltételnek eleget tesznek. A 2342/2002 rendelet 86. cikkének (5) bekezdése alapján e két feltétel a következő: először is a Bizottság követelése után a fizetési határidő lejártának napjától kezdődően 3,56%-os kamatot kellett fizetni, másodsor pedig a fizetési határidő lejártát megelőzően olyan, a Bizottság részére elfogadható bankgaranciát kellett létesíteni, amely egyszerre fedezi az adósságot és a kamatokat, illetve az adósság növekedéseit.
- 95 A felperesek a jelen ügyben benyújtott beadványaikban kifejtik, hogy úgy döntöttek, nem fizetik meg azonnal a velük szemben kiszabott bírság összegét, és a Bizottság által számukra felajánlott lehetőségnek megfelelően, 3,56%-os kamatfizetés mellett bankgaranciát létesítenek.
- 96 Ezen észrevételek fényében kell megvizsgálni a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben hivatkozott vagyoni károkat, valamint az e károk és az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása közötti feltételezett okozati összefüggést.

– A bírságösszeg kamatainak megfizetéséről

- 97 Először is, a fellebbezők által benyújtott iratokból, valamint a képviselőik által szóban adott és a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített magyarázatokból következik, hogy 2014. július 22-én az Armando Álvarez fizette meg azon bírságösszeg kamatainak teljes összegét, amely a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben lefolytatott eljárás során lejárt.
- 98 Ebből következik, hogy az ASPLA nyilvánvalóan nem szenvedett el olyan személyes kárt, amely abból következett, hogy megfizette a bírságösszeg kamatait a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való határozathozatal észszerű határidejének túllépésével jellemzett időszakban.
- 99 Másodsorban, az Armando Álvarez által állítólagosan elszenvedett kárt illetően meg kell állapítani, hogy a fenti 93. pontban említett EUMSZ 299. cikk első bekezdésének és EUMSZ 278. cikknek az együttes alkalmazása miatt a C(2005) 4634 határozatban kiszabott bírság összege az említett határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereset benyújtása ellenére is járt a Bizottságnak. Így a bírság összege után járó kamatot, amelynek mértéke 3,56%-ot tett ki, késedelmi kamatnak kell minősíteni.
- 100 Emellett rá kell mutatni arra, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás során az Armando Álvarez nem fizette meg sem a bírság összegét, sem pedig a késedelmi kamatokat. Így az említett ügyekben folyó eljárás során az Armando Álvarez rendelkezhetett ezen, a késedelmi kamatokkal növelt bírság összegének megfelelő összeggel.
- 101 Márpedig a felperesek nem nyújtottak be azt alátámasztó bizonyítékokat, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása által jellemzett időszak után a Bizottságnak az Armando Álvarez által a későbbiekben megfizetett késedelmi kamatok összege meghaladta azt az előnyt, amelyet e társaság abból húzhatott, hogy a rendelkezésére állt a késedelmi

kamattal növelt bírság összegének megfelelő összeg. Más szóval a felperesek nem bizonyították azt, hogy az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása által jellemzett időszak vonatkozásában a bírságösszeg után járó kamatok meghaladták azt az előnyt, amelyet az Armando Álvarez abból húzhatott, hogy nem fizette meg az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása bekövetkezésének időpontjáig járó kamatokkal és az e jogsértés folytatásának időszaka után járó kamatokkal növelt bírságot.

- 102 Ebből következik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása által jellemzett időszak során tényleges és biztos veszteség érte az Armando Álvarezt amiatt, hogy a C(2005) 4634 határozatban kiszabott bírság összege után késedelmi kamatot fizetett.
- 103 Az azon állítólagos kár megtérítése iránti kérelmet, hogy a felperesek bírságösszeg után kiegészítő kamatokat fizettek, el kell tehát utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az okozati összefüggés állítólagos fennállását.

– *A bankgarancia-költségek megfizetéséről*

- 104 Először is, a kárt illetően az ügy irataiból az következik, hogy egyfelől az ASPLA 10 731 000 euró kamatokkal növelt összegre létesített bankgaranciát, másfelől pedig az Armando Álvarez négy különböző banknál létesített bankgaranciákat, összesen 31 269 000 euró kamatokkal növelt összegére. Ezenkívül az ügy iratai azt tanúsítják, hogy a mindkét felperes a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás során negyedéves díj formájában fizette meg a bankgarancia-költségeket.
- 105 Így az ügy irataira tekintettel meg kell állapítani, hogy mindkét felperes bizonyította, hogy őt tényleges és biztos kár érte személyében, amely az amiatt keletkezett veszteségben áll, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztása által jellemzett időszak során fizette a bankgarancia-költségeket.
- 106 Másodszor az okozati összefüggést illetően rá kell mutatni egyrészt arra, hogy ha a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás nem sértette volna az észszerű időn belüli határozathozatal elvét, a felpereseknek e határidő-túllépés időszaka után nem kellett volna bankgarancia-költségeket fizetniük.
- 107 Így okozati összefüggés áll fenn az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztása és a felpereseket ért kár bekövetkezése között, amely kár az amiatt keletkezett veszteségben áll, hogy a mindkét felperes az ezen észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása által jellemzett időszak után bankgarancia-költségeket fizetett.
- 108 Másrészt hangsúlyozni kell azt, hogy kétségek nélkül a kifogásolt magatartásnak kell a kár meghatározó okának lennie (2011. március 31-i Mauerhofer kontra Bizottság végzés, C-433/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:204, 127. pont; 2006. május 10-i Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ítélet, T-279/03, EU:T:2006:121, 130. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 61. pont). Más szóval, még ha az intézmények esetleg hozzá is járultak ahhoz a kárhoz, amelynek megtérítésére a kereset irányul, az említett hozzájárulás túl távoli lehet a másokat, adott esetben a felperest terhelő felelősség okán (2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 59. pont; 2011. március 31-i Mauerhofer kontra Bizottság végzés, C-433/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:204, 132. pont).
- 109 Egyébiránt a Törvényszék már kimondta, hogy valamely, a Törvényszék által a későbbiekben megsemmisített bizottsági határozatban szankcionált társaság részéről felmerült bankgarancia-költségekben álló állítólagos kár nem közvetlenül e határozat jogellenességéből ered, mivel e kár a társaság arra vonatkozó saját választásából származik, hogy bankgaranciát létesít annak

- érdekében, hogy ne kelljen teljesítenie a bírság vitatott határozatban előírt határidőn belüli megfizetésére vonatkozó kötelezettséget (lásd ebben az értelemben: 2005. április 21-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. pont; 2007. december 12-i Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság végzés, T-113/04, nem tették közzé, EU:T:2007:377, 38. pont).
- 110 Mindazonáltal a jelen esetben ki kell emelni, hogy először is 2006-ban, vagyis azon időpontban, amikor a felperesek benyújtották a keresetüket, és amikor bankgaranciát vagy bankgaranciákat létesítettek, nem volt előre látható az észszerű időn belüli határozathozatal megsértése. A felperesek jogszerűen elvárhatták továbbá, hogy kereseteiket észszerű időn belül bírálják el.
- 111 Másodsor az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztására azt követően került sor, hogy a felperesek eredetileg úgy döntöttek, hogy bankgaranciát létesítenek.
- 112 Így a jelen ügy tényállása lényegesen eltér a fenti 109. pontban említett 2005. április 21-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítéletben (T-28/03, EU:T:2005:139) és a 2007. december 12-i Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság végzésben (T-113/04, nem tették közzé, EU:T:2007:377) megállapított tényállástól. Az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztása és a bankgarancia-költségeknek az e határidő-túllépés által jellemzett időszakban való fizetése közötti összefüggést tehát az Európai Unió Bírósága által állítottakkal ellentétben nem szakíthatta meg a felperesek azon eredeti döntése, hogy nem fizetik meg azonnal a C(2005) 4634 határozatban kiszabott bírságot, hanem bankgaranciát létesítenek.
- 113 Ebből következik, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való megsértése és a felpereseket amiatt ért veszteség között, hogy az említett határidő túllépése által jellemzett időszakban bankgarancia-költségeket fizettek, kellően közvetlen okozati összefüggés áll fenn.
- 114 Harmadsorban először is emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek arra hivatkoznak, hogy kizárólag a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben sérült az észszerű időn belüli határozathozatal elve. Nem hivatkoznak tehát arra, hogy egyrészt a 2014. május 22-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (C-35/12 P, EU:C:2014:348) alapjául szolgáló ügygel együtt a T-62/06. sz. ügyben folytatott eljárás, másrészt pedig a 2014. május 22-i Armando Álvarez kontra Bizottság ítélet (C-36/12 P, EU:C:2013:349) alapjául szolgáló ügygel együtt a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás teljes időtartama sértette az észszerű időn belüli határozathozatalt.
- 115 Így a jelen ügyben kizárólag az került megállapításra, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás sértette az észszerű időn belüli határozathozatal elvét (lásd a fenti 83. pontot).
- 116 Ezen túlmenően az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való megsértése a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Armando Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetésével véget ért.
- 117 Így 2011. november 16-tól a felperesek képesek voltak arra, hogy felmérjék egyrészt az észszerű időn belüli határozathozatal T-76/06. és T-78/06. sz. ügyben való megsértésének fennállását, másrészt pedig az őket amiatt ért kárt, hogy az említett határidő túllépése által jellemzett időszakban bankgarancia-költségeket fizettek.
- 118 Végül a C(2005) 4634 határozat, amely a felperesekkel szemben bírságot szabott ki, csak 2014. május 22-án vált jogerőssé, és a Bizottság által felajánlott, bankgarancia létesítésére vonatkozó lehetőség e napon ért véget, azon oknál fogva, hogy a felperesek úgy döntöttek, hogy a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) ellen fellebbezést nyújtanak be.

- 119 Ebből következik, hogy a bankgarancia-költségeknek a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetését követően való fizetése – amely ítéletek véget vetettek az észszerű időn belüli határozathozatal T-76/06. és T-78/06. sz. ügyben való elmulasztásának – nincs kellően közvetlen okozati összefüggésben e jogsértéssel, mivel e költségek megfizetése a felpereseknek az említett jogsértést követően hozott azon személyes és önálló döntéséből ered, hogy nem fizetik meg a bírságot, és nem kérik a C(2005) 4634 határozat felfüggesztését, hanem a fent említett ítéletek ellen fellebbezést nyújtanak be.
- 120 A fentiek összességéből következik, hogy kellően közvetlen okozati összefüggés van egyrészt az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztása, másrészt pedig a felpereseket a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetését megelőzően ért kár között, amely kár abban áll, hogy e társaság az ezen észszerű határidő túllépése által jellemzett időszakban bankgarancia-költségeket fizetett.
- *Az elszenvedett vagyoni kár meghatározásáról*
- 121 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben folytatott eljárás időtartama mindkét ügyben 20 hónappal haladta meg az észszerű időn belüli határozathozatalt (lásd a fenti 83. pontot).
- 122 Másodsorban a Törvényszék a fenti 116–120. pontban megállapította, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való megsértése 2011. november 16-án véget ért, és hogy kellően közvetlen okozati összefüggés van egyrészt az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való megsértése, másrészt pedig a felpereseket a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetését „megelőzően” ért kár között.
- 123 Így az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztására a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) kihirdetését megelőző 20 hónapban került sor, vagyis 2010. március 16-tól kezdődően, ez az az időpont tehát, amelytől kezdődően a felpereseknek vagyoni káruk keletkezett.
- 124 A Törvényszék által feltett írásbeli kérdésre válaszolva a felperesek 2016. október 10-i levelükben kifejtették, hogy a viszonzás Bizottság általi benyújtása – vagyis a T-78/06. sz. ügyben 2008. október 6., a T-76/06. sz. ügyben pedig 2009. február 12. – után két évvel kezdődött a károsodásuk.
- 125 Egyébként, noha a Törvényszék ezzel kapcsolatos kérdést nem intézett a felperesekhez, 2016. október 10-i levelükben azt a kiegészítést tették, hogy károsodásuk a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben tartott tárgyalás időpontjának a közlésével ért véget.
- 126 Végül a T-76/06., illetve a T-78/06. sz. ügy irataiból kitűnik, hogy a tárgyalás időpontját mindkét ügyben 2011. január 14-én közölték a felperesekkel.
- 127 Márpedig az uniós bíróságok előtti eljárásra irányadó szabályokból, így különösen az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikkéből, valamint az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikkének 1. §-ából kitűnik, hogy a jogvita terjedelmét főszabály szerint a felek határozzák meg és határolják körül, és az uniós bíróság nem határozhat a kereseten túlterjeszkedően (2013. december 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-272/12 P, EU:C:2013:812, 27. pont; 2014. július 3-i Electrabel kontra Bizottság ítélet, C-84/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2040, 49. pont).

- 128 Így a Törvényszék nem térhet el a felperesek kérelmétől, és nem rendelheti el hivatalból a 2011. január 14-ét követően általuk elszenvedett kár, azaz egy olyan időszakban elszenvedett kár megtérítését, amely időrendben eltér attól az időszaktól, amely során a felpereseket állítólag kár érte.
- 129 Ennélfogva a jelen ügyben megtéríthető kár a felperesek által 2010. március 16. és 2011. január 14. között fizetett bankgarancia-költségeknek felel meg.
- 130 Harmadszor a felperesek által benyújtott iratokból kitűnik, hogy ez utóbbiak negyedévente fizették a bankgarancia-költségeket.
- 131 Az ügy iratai tanúsítják, hogy a 2010. március 16. és 2011. január 14. közötti időszak során az ASPLA a következő negyedéves bankgarancia-költségeket fizette.

Negyedév	Negyedéves összeg	Hónap	Költségek (euró)
2010. 02. 20.- 2010. 05. 19.	12 259,43	2	8 172,95
2010. 05. 20.- 2010. 08. 19.	12 259,43	3	12 259,43
2010. 08. 20.- 2010. 11. 19.	12 259,43	3	12 259,43
2010. 11. 20.- 2011. 02. 19.	12 259,43	3	12 259,43
		Összesen	44 951,24

- 132 Ebből következik, hogy az ASPLA által a 2010. március 16. és 2011. január 14. közötti időszakban fizetett bankgarancia-költségek 44 951,24 eurót tettek ki.

133 Emellett az ügy iratai tanúsítják, hogy a 2010. március 16. és 2011. január 14. közötti időszak során az Armando Álvarez a következő negyedéves bankgarancia-költségeket fizette.

	Negyedév	Negyedéves összeg	Hónap	Költségek (euró)
	2010. 02. 21.- 2010. 05. 20.	6 109,09	2	4 072,73
A. bank	2010. 05. 21.- 2010. 08. 20.	6 156,34	3	6 156,34
	2010. 08. 21.- 2010. 11. 28.	6 203,59	3	6 203,59
	2010. 11. 29.- 2011. 02. 20.	6 290,57	3	6 290,57
				22 723,23
	2010. 02. 22.- 2010. 05. 21.	6 000,00	2	4 000,00
B. bank	2010. 05. 22.- 2010. 08.21.	6 000,00	3	6 000,00
	2010. 08. 22.- 2010. 11. 21.	6 000,00	3	6 000,00
	2010. 11. 22.- 2011. 02. 21.	6 000,00	3	6 000,00
				22 000,00
	2010. 02. 22.- 2010. 05. 21.	5 839,91	2	3 893,27
C. bank	2010. 05. 21.- 2010. 08. 23.	5 839,91	3	5 839,91
	2010. 08. 23.- 2010. 11. 22.	5 839,91	3	5 839,91
	2010. 11. 22.- 2011. 02. 21.	5 839,91	3	5 839,91
				21 413,00
	2010. 02. 16.- 2010. 05. 15.	12 075,34	2	8 050,23
D. bank	2010. 05. 16.- 2010. 08. 15.	12 180,34	3	12 180,34
	2010. 08. 16.- 2010. 11. 15.	12 285,34	3	12 285,34
	2010. 11. 16.- 2011. 02. 15.	12 390,34	3	12 390,34
				44 906,25
			Összesen	111 042,48

- 134 Ebből következik, hogy az Armando Álvarez által a 2010. március 16. és 2011. január 14. közötti időszakban fizetett bankgarancia-költségek 111 042,48 eurót tettek ki.
- 135 A fentiekre tekintettel az ASPLA 44 951,24 euró, az Armando Álvarez pedig 111 042,48 euró összegű kártérítésre jogosult az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06., illetve a T-78/06. sz. ügyben való elmulasztása miatt őket ért vagyoni kár megtérítése címén, amely kár abban áll, hogy további bankgarancia-költségeket fizetett.

– A kamatokról

- 136 Amint az a felperesek első kereseti kérelméből következik, azt kérik a Törvényszéktől, hogy a számukra nyújtott kártérítés összege után a keresetlevél benyújtásának napjától kezdve számítsa fel az EKB által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan alkalmazott mértékű, két százalékponttal növelt kompenzációs és késedelmi kamatokat.
- 137 E tekintetben meg kell különböztetni egymástól a kompenzációs kamatokat és a késedelmi kamatokat (2000. január 20-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:2000:38, 55. pont).
- 138 Először is, a kompenzációs kamatokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a káresemény bekövetkezése és a kártérítés értékelése közötti időmúlásból eredő kedvezőtlen következményeket nem lehet figyelmen kívül hagyni, mivel a pénzromlást figyelembe kell venni (lásd ebben az értelemben: 1994. február 3-i Grifoni kontra Bizottság ítélet, C-308/87, EU:C:1994:38, 40. pont; 2005. július 13-i Camar kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-260/97, EU:T:2005:283, 138. pont). A kompenzációs kamatok a kár összegének bíróság által történő értékeléséig bekövetkezett időmúlás kompenzálására irányulnak, az adósnak felróható bármilyen késedelemről függetlenül (2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 37. pont).
- 139 Az e pénzügyi újraértékelésre feljogosító időszak végének főszabály szerint egybe kell esnie a felperest ért kár megtérítésére irányuló kötelezettséget megállapító ítélet kihirdetésének napjával (lásd ebben az értelemben: 1992. május 19-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:1992:217, 35. pont; 2005. július 13-i Camar kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-260/97, EU:T:2005:283, 142. és 143. pont; 2008. november 26-i Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, T-285/03, nem tették közzé, EU:T:2008:526, 54. és 55. pont).
- 140 A jelen esetben, az egyes felpereseket ért vagyoni kár megtérítése címén a nekik külön-külön járó kártérítést illetően a fenti 138. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperesek kérhetnék, hogy e kártérítés után 2010. március 16-tól számítsanak fel kompenzációs kamatot.
- 141 A felperesek az első kereseti kérelmükben – amint azt a 2016. december 6-i levelükben hangsúlyozták – azonban azt kérik, hogy az általuk igényelt kártérítés összege után „a keresetlevél [jelen ügyben való] benyújtásának napjától kezdődően”, vagyis 2015. január 27-től számítsanak fel kompenzációs kamatokat.
- 142 Ennélfogva az egyes felpereseket ért vagyoni kár megtérítése címén e társaságoknak járó kártérítés után felszámítandó kompenzációs kamatok a felperesek által a keresetlevélben megfogalmazott kérelemnek megfelelően 2015. január 27-től járnak.
- 143 Egyébiránt a felperesek, amikor az őket ért veszteségre hivatkoznak, semmilyen bizonyítékkal nem szolgálnak, amely alátámasztaná, hogy az ASPLA által 2010. március 16. és 2011. január 14. között fizetett bankgarancia-költségek, valamint az Armando Álvarez által 2010. március 16. és 2011. január 14. között fizetett bankgarancia-költségek olyan mértékű kamatot hozhattak volna, amely megfelelt volna az EKB által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan alkalmazott mértékű, két

százalékponttal növelt kamatoknak (lásd ebben az értelemben: 2000. január 27-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:2000:38, 219. pont; 2008. november 26-i Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, T-285/03, nem tették közzé, EU:T:2008:526, 49. pont).

- 144 Így a felperesek nem kérhetik az EKB által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan alkalmazott kamatláb alapján kiszámított, két százalékponttal növelt kompenzációs kamatok alkalmazását.
- 145 Az időmúlással összefüggő pénzromlást viszont tükrözi az Eurostat (az Európai Unió Statisztikai Hivatala) által az érintett időszakra vonatkozóan a felperesek székhelye szerinti tagállamban megállapított éves inflációs ráta (lásd ebben az értelemben: 2000. január 27-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:2000:38, 220. és 221. pont; 2005. július 13-i Camar kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-260/97, EU:T:2005:283, 139. pont; 2008. november 26-i Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, T-285/03, nem tették közzé, EU:T:2008:526, 50. pont).
- 146 Következésképpen az egyes felpereseket ért vagyoni kár megtérítése címén a nekik járó kártérítés után felszámítandó kompenzációs kamatláb az Eurostat által e társaságok székhelye szerinti tagállamban megállapított éves inflációs rátának felel meg. A felperesek kérelmeinek korlátai között e kompenzációs kamatok alkalmazandók a 2015. január 27. és a jelen ítélet kihirdetésének időpontja közötti időszakban mindkét felperes tekintetében.
- 147 Másodsorban a késedelmi kamatokat illetően az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy az ilyen kamatok fizetésére vonatkozó kötelezettség főszabály szerint a kártérítési kötelezettséget megállapító ítéletből ered (lásd ebben az értelemben: 1990. június 26-i Sofrimport kontra Bizottság ítélet, C-152/88, EU:C:1990:259, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 148 A késedelmi kamatok mértékének megállapításakor figyelembe kell venni az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.) 83. cikke (2) bekezdésének b) pontját és 111. cikke (4) bekezdésének a) pontját. E rendelkezések értelmében a határidőben meg nem fizetett követelésekre az EKB által a fő refinanszírozási műveletei esetében alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett és az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb alkalmazandó, amelyhez hozzá kell adni három és fél százalékpontot.
- 149 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a fenti 135. pontban említett kártérítések után – ideértve az egyes felpereseket ért vagyoni kár megtérítése címén fizetendő kártérítés után járó kompenzációs kamatokat is – a jelen ítélet kihirdetésétől a teljes megfizetésig késedelmi kamatokat kell fizetni.
- 150 Egyébiránt e növelés mértékét a felperesek kérelmének keretein belül kell megállapítani (lásd ebben az értelemben: 1992. május 19-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:1992:217, 35. pont; 2007. május 8-i Citymo kontra Bizottság ítélet, T-271/04, EU:T:2007:128, 184. pont).
- 151 A késedelmi kamatok mértéke tehát a felperesek kérelmének megfelelően az EKB által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan megállapított kamatláb, két százalékponttal növelve.

– *A kártérítés összegére és a kamatokra vonatkozó következtetés*

- 152 A fentiek összességére figyelemmel a jelen keresetnek részben helyt kell adni, amennyiben az az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben való megsértése miatt a felpereseket ért vagyoni kár megtérítésére irányul.

- 153 A további bankgarancia-költségek fizetése miatt az ASPLA-t ért vagyoni kár megtérítése címén e társaságnak járó kártérítés 44 951,24 eurót tesz ki, amely összeg után 2015. január 27-től a jelen ítélet kihirdetéséig fel kell számítani az Eurostat által az e társaság székhelye szerinti tagállamban megállapított éves inflációs rátának megfelelő kompenzációs kamatot.
- 154 A további bankgarancia-költségek fizetése miatt az Armando Álvarezt ért vagyoni kár megtérítése címén e társaságnak járó kártérítés 111 042,48 eurót tesz ki, amely összeg után 2015. január 27-től a jelen ítélet kihirdetéséig fel kell számítani az Eurostat által az e társaság székhelye szerinti tagállamban megállapított éves inflációs rátának megfelelő kompenzációs kamatot.
- 155 A fenti 153. és 154. pontban említett kártérítések összege után – ideértve az egyes felpereseket ért vagyoni kár megtérítése címén fizetendő kártérítés után felszámítandó kompenzációs kamatokat is – a fenti 149. és 151. pontban említett feltételek szerint késedelmi kamatokat kell fizetni.
- 156 A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

A költségekről

- 157 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (3) bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.
- 158 A jelen ügyben a felperesek érdemi kereseti kérelmeiket illetően részben pernyertesek lettek. Kártérítési kérelmüket illetően azonban nagyrészt pervesztesek lettek. E körülmények között és az ügy körülményeinek összességére tekintettel úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.
- 159 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a jogvitába beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Úgy kell határozni, hogy a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék kötelezi az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Uniót, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a 2011. november 16-i ASPLA kontra Bizottság ítélet (T-76/06, nem tették közzé, EU:T:2011:672) és a 2011. november 16-i Álvarez kontra Bizottság ítélet (T-78/06, nem tették közzé, EU:T:2011:673) alapjául szolgáló ügyekben való megsértése miatt a Plásticos Españoles, SA-t (ASPLA) ért vagyoni kár címén 44 951,24 euró, az Armando Álvarez, SA-t ért vagyoni kár címén pedig 111 042,48 euró összegű kártérítést fizessen e társaságoknak. E két kártérítés 2015. január 27-től a jelen ítélet kihirdetésének napjáig az Eurostat (az Európai Unió Statisztikai Hivatala) által e társaságok székhelye szerinti tagállamban az érintett időszakra vonatkozóan megállapított éves inflációs rátának megfelelő kompenzációs kamatokkal növelendő.**
- 2) **A fenti 1) pontban említett mindkét kártérítés után a jelen ítélet kihirdetésének napjától kezdve a teljes megfizetésig késedelmi kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan megállapított kamatláb, két százalékponttal növelve.**

- 3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 4) Egyrészt az ASPLA és az Armando Álvarez, másrészt pedig az Európai Unió Bírósága által képviselt Unió maga viseli saját költségeit.
- 5) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Papasavvas

Labucka

Bieliūnas

Kreuschitz

Forrester

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. február 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eljárás és a felek kérelmei	2
A jogkérdésről	4
Az elfogadhatóságról	4
Az elsődlegesen előterjesztett, a keresetlevél egyértelműségének és pontosságának hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogásról	5
A másodlagosan felhozott és az állítólagos vagyoni kár megtérítése iránti kérelem elvülésére alapított elfogadhatatlansági kifogásról	6
Az ügy érdeméről	7
Az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-76/06. és a T-78/06. sz. ügyben történt állítólagos megsértéséről	8
Az állítólagos vagyoni kárról és a feltételezett okozati összefüggésről	11
– Előzetes észrevételek	12
– A bírságösszeg kamatainak megfizetéséről	13
– A bankgarancia-költségek megfizetéséről	14
– Az elszenvedett vagyoni kár meghatározásáról	16
– A kamatokról	19
– A kártérítés összegére és a kamatokra vonatkozó következtetés	20
A költségekről	21

i — A jelen szöveg 48., 49. és 110. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.